

καραμέλα

καραμέλα, η, ουσ. [<ιταλ. caramella], η καρμέλα· (στη γλώσσα των ναρκωτικών) ηρωίνη ζεσταμένη σε αλουμινόχαρτο: «μόνο αν έχεις καθαρό πράμα, μπορείς να κάνεις καρμέλα»·

- *πιπιλώ την καρμέλα ή πιπιλώ την ίδια καρμέλα*, επαναλαμβάνω στερεότυπα τα ίδια λόγια, τα ίδια επιχειρήματα, ιδίως πολιτικά: «τους έχουν πει απ' το κόμμα τους πέντε πράγματα και πιπιλούν χρόνια τώρα την ίδια καρμέλα»·

- *την κάνω καρμέλα*, (στη γλώσσα της αργκό) **α.** δειλιάζω, κωλώνω, υποχωρώ: «μόλις αγρίεψε ο άλλος, την έκανα καρμέλα και το βούλωσα». Συνών. *την κάνω μαστίχα*. **β.** ξεγελιέμαι ή προσποιούμαι πως ξεγελιέμαι, δεν καταλαβαίνω κάτι ή προσποιούμαι πως δεν καταλαβαίνω, δε λέω τίποτα, σιωπώ: «κάθε φορά που δε θέλω να γίνει φασαρία, την κάνω καρμέλα και κάθομαι στ' αβγά μου». (Λαϊκό τραγούδι: *απ' το πίστι πίτσι πίτσι, το 'χεις πρήξει το κορίτσι, άσ' τα κόλπα βρε Βαγγέλα, κόψ' το **κάν' την καρμέλα***)·

- *το κάνω καρμέλα*, βλ. συνηθέστ. *πιπιλώ την καρμέλα*·

- *του 'δωσα τα δόντια του να τα φάει για καρμέλες*, βλ. λ. [δόντι](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας